

have Diet fæstet paa at give saadanne Oplysninger, hvorved den hele Sag kan blive tilgængelig for Rigsdagen, er jeg bange for, at han stiller sig paa et urigtigt Standpunkt som Statsrevisor. Var han alene Medlem af Rigsdagen, kunde han sige, at han troede, at man forlangte for Meget af Statsrevisionen, men naar han paa engang er Medlem og Statsrevisor, troer jeg ikke, han har nogenstaheltst Adkomst til at prøve paa en Retfærdiggjørelse som den, hvorpaa han her har prøvet. Skulde Instructionen hidtil være forstaaet saaledes, at Statsrevisorerne kunde sige, hvad de vilde eftersee, og hvad ikke, maa den forstaaes anderledes for Fremtiden.

Formanden: Jeg maa dog bemærke, at den Bespielse, hvormed det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer) har talt i denne Sag, er den, han har som Medlem af Folkethinget, og jeg kan ikke see, at den formindskes ved, at han tillige indtager en anden Stilling.

Fscherning: Maa jeg tage mig den Frihed, at gjøre den ærede Formand opmærksom paa, at det ærede Medlem, da han beghjndte at tale, henvendte Opmærksomheden paa, at hans Stilling var vanskelig, fordi han var Statsrevisor. Han stod altsaa ligeoverfor mig som Statsrevisor, og jeg stod ligeoverfor ham som Medlem af det Udvalg, der paa Thingets Begne skal see Statsrevisorerne paa Tingene. Jeg maatte altsaa gjøre Thinget opmærksom paa, hvorledes den ærede Revisor som Medlem af Thinget søger at tiltage sig en Adkomst, som han ikke bør have.

Formanden: Derved, at hans Stilling er vanskelig, formindskes ikke den Ret, han har som Medlem af Thinget.

Fscherning: Det vil jeg overlade til det ærede Medlem selv at lægge Mærke til. Han gjorde en Bebreidelse imod Udvalgets

Betænkning, og jeg forsvarede denne som overmaade omhyggelig og sfaansom ligeoverfor Revisoratet. Saaledes har det idetmindste været min Hensigt, at Betænkningen skulde være affattet, og jeg er overbevist om, at det ogsaa har været de andre ærede Medlemmers Mening i Udvalget. — De øvrige Gjenstande, som det ærede Medlem har berørt, ere i og for sig ikke meget væsentlige, og dem skal jeg overlade til vor Ordfører nærmere at belyse.

Fischer: Det ærede Medlem gjorde ved denne Leilighed, hvad han ikke gjør saa sjelden, naar det er ham om at gjøre at faae en vis Mening ud af Noget. Han siger nemlig, at det eller det er Meningen, og hvis de Herrer ikke have faaet denne Mening ud, saa have de læst galt, men det forholder sig ikke saaledes her. Den Mening, som jeg har gjort gjældende, er, efter Statsrevisionens Instrux, klar og utvivlsom. Der staaer nemlig i § 2, som jeg skal tillade mig paany at oplæse: „Saasnart Statsregnskabet er afleveret til Statsrevisorerne, fordele de efter fælles Overenskomst Arbeidet mellem sig, og gjøre hver for sit Vedkommende Udkaft til de Antegninger, som derved findes nødvendige“ (Fscherning: Ja, som der ved findes nødvendige!). Ja, altsaa som ved Regnskabet findes nødvendige. Det ærede Medlem vil flyde Rigsdagen ind derimellem, men Rigsdagen er jo slet ikke tilstede. Nei, det maa overlades til Statsrevisorerens Stjøn, hvor de troe at finde Antegninger nødvendige, og § 4 foreskriver, hvad de Antegninger, som af Statsrevisionen ere fundne nødvendige, skulle indeholde; det er klart og utvivlsomt, og vil man have andre Bestemmelser gjorte gjældende, saa forandre man Instruxen. Nu kunde man maaflæe sige: Ja, Statsrevisionen kunde jo dog gjerne gjøre Antegning, hvergang der er Uoverensstemmelse imellem Bevilling og Regnskab. Det er kun i ganske enkelte Tilfælde, man ikke kan finde saadanne Antegninger nødvendige, og nu kunde Statsrevisionen jo dog gjerne gjøre det ogsaa i disse Tilfælde. Jeg skal tillade mig